

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
státní příslušnost: ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2020, č. j. MV-83532-4/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 1. 2020, č. j. OAM-17159-7/TP-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo dle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“), zastaveno řízení o vydání povolení k trvalému pobytu zahájené na žádost žalobkyně ze dne 14. 11. 2019 podanou dle § 68 ZPC, neboť žádost byla podána na území, ač k tomu žalobkyně nebyla oprávněna.
2. Ke své životní situaci žalobkyně v žalobě uvedla, že se její předci narodili v části Ukrajiny historicky patřící Maďarsku, čímž získali maďarské občanství. Na základě prokázání těchto rodinných vazeb a díky pobytu žalobkyně a její rodiny v pohraničním území Maďarské republiky a Ukrajiny bylo dne 12. 9. 2013 celé rodině uděleno občanství Maďarské republiky a členům rodiny byly vydány maďarské doklady v podobě povolení pro malý pohraniční styk, úředního osvědčení potvrzujícího adresu bydliště a karty osobní identifikace potvrzující úřední osvědčení skutečnosti pobytu mimo území Maďarské republiky. Zároveň s těmito doklady byl žalobkyni vydán i cestovní doklad s platností do 25. 4. 2019.
3. Žalobkyně na území pobývá od roku 2014 s manželem a nezletilým synem, jejichž obdobné žaloby jsou u zdejšího soudu vedeny pod sp. zn. 17 A 80/2020 a 17 A 82/2020. Dne 17. 6. 2014 podala žalobkyně žádost o vydání potvrzení k přechodnému pobytu dle § 87a ZPC, ve znění do 17. 12. 2015, které bylo vydáno dne 24. 6. 2014.
4. Dne 21. 1. 2020 vydal žalovaný usnesení, kterým zrušil dosavadní potvrzení o přechodném pobytu s účinností od 23. 8. 2018. K tomu došlo na základě zjištění, že dne 20. 4. 2019 byl cestovní doklad žalobkyně vydaný Maďarskou republikou zadržen Úřadem hraniční a cizinecké policie Sobrance, oddělení hraniční kontroly PZ Vyšné Nemecké, neboť bylo zjištěno, že tento doklad je od 19. 12. 2018 vedený v SIS2 a IS Interpol jako ztracený, odcizený. Dále byl samotnou žalobkyní dne 14. 11. 2019 na pracovišti žalovaného předložen dokument „rodný list“ vydaný Maďarskou republikou dne 21. 6. 2019 pod číslem X s uvedením skutečnosti, že dne 23. 8. 2018 bylo žalobkyni, jejímu manželovi a nezletilému synovi ukončeno státní občanství Maďarské republiky.
5. Žalobkyně byla zadržením svého cestovního dokladu šokována, cestovní doklad nebyl ani ztracen ani odcizen a žalobkyně s ním po celou dobu disponovala. Žalobkyně si nechala na základě ukrajinského občanství vystavit cestovní doklad Ukrajiny a navštívila za účelem zjištění stavu věci Maďarskou republiku a následně i zastupitelský úřad Maďarské republiky v Praze. Jediný doklad, který žalobkyně ze strany maďarských úřadů obdržela, byl již zmíněný rodný list s informací o ukončení státního občanství Maďarské republiky.
6. Žalobkyně ihned poté navštívila pracoviště žalovaného a dotazovala se na další postup. Pracovníci žalovaného jí sdělili, že žalovaný nedisponuje informací o ukončení státního občanství Maďarské republiky a tedy ať žalobkyně tuto situaci neřeší. V této souvislosti žalobkyně „*napadá usnesení č.j. OAM-18770/MC-2020*“, kterým žalovaný retroaktivně zrušil potvrzení o přechodném pobytu, čímž žalobkyni znemožnil podat jakýkoliv opravný prostředek.
7. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, dle něž je tzv. potvrzení o přechodném pobytu na území dokladem, který se

Shodu s prvopisem potvrzuje:

vydává toliko občanům EU (nikoli tedy jejich rodinným příslušníkům) a je „ekvivalentem“ pobytové karty rodinného příslušníka občana EU.

8. Žalobkyně odmítla tezi žalovaného, že nelze vnímat analogii mezi pobytovým oprávněním občana EU a pobytovým oprávněním rodinného příslušníka občana EU, tudíž nelze aplikovat § 87f odst. 5 ZPC, jenž výslovně hovoří jen o rodinném příslušníkovi občana EU. Žalobkyně opět odkázala na poslední zmíněný judikát a jeho výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES a její implementace v ZPC.
9. Žalobkyně pokládala postup žalovaného v případě, kdy u žalobkyně došlo k pravomocnému odnětí státního občanství členského státu EU a kdy je nadále občankou státu mimo EU, za nepřezkoumatelný s ohledem na absenci konkrétního zákonného ustanovení upravujícího takový postup a zároveň považovala tento postup za potlačení práv uvedených v Listině základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Žalobkyně se nedopustila žádného nezákonného jednání, na základě kterého by bylo zahájeno řízení o zrušení jejího přechodného pobytu. Přechodný pobyt občana EU, i přes určité rozdíly v zacházení mezi občany EU a jejich rodinnými příslušníky, podléhá schvalovacímu procesu obdobně jako u jejich rodinných příslušníků a občanů třetích zemí a je zároveň stejně časově a stanovením účelu pobytu vymezen.
10. Žalobkyně nesouhlasila s odůvodněním žalovaného, že přestože je čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30), tedy přiměřenost rozhodnutí v pobytových věcech podle citovaného článku, je-li namítána, je třeba posoudit i tam, kde to ZPC výslovně nepožaduje, žalovaný s ohledem na vydání procesního rozhodnutí, kterým nedošlo k rozhodnutí o právech a povinnostech žalobkyně, posouzení přiměřenosti neprovedl. Napadené rozhodnutí přitom zasáhlo do práv a svobod žalobkyně ve smyslu LZPS.
11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze informativně uvedl, že obdržel písemnost Velvyslanectví České republiky Budapešť ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1549-4/2019-BUDA, která je součástí spisového materiálu a v níž je uvedeno, že žalobkyně není maďarskou občankou. Relevanci datování předmětné písemnosti žalobkyně zpochybnila, neboť žádost o vydání povolení k trvalému pobytu byla podána dne 14. 11. 2019 a z napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda o toto ověření požádal sám žalovaný, nebo bylo Velvyslanectvím České republiky Budapešť odesláno z vlastní úřední činnosti. Navíc tato skutečnost nebyla uvedena v prvostupňovém rozhodnutí, ačkoli s ohledem na dataci musel prvostupňový orgán předmětnou písemností disponovat.
12. Žalobkyně brojila proti odůvodnění žalovaného, že s ohledem na skutečnost, že z území vycestuje s manželem a synem, nebude mít napadené rozhodnutí nepřiměřený dopad do jejího rodinného a soukromého života. Žalobkyně si na území za dobu svého oprávněného pobytu vytvořila zázemí v podobě pravidelné výdělečné činnosti – je dlouhodobě zaměstnána v kosmetické společnosti, manžel podniká jako OSVČ a nezletilý syn zde pobývá od 3 let, nastoupil zde základní školní docházku. Celá rodina má na území středisko veškerých svých zájmů a svým jednáním nikdo z rodiny neporušil právní předpisy. Doloženými dokumenty bylo prokázáno hmotné zajištění v podobě pravidelných příjmů, složení zkoušky z českého jazyka a stálé bydlení – vlastní byt.
13. Závěrem žalobkyně odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99, který klade důraz na teleologický výklad právních předpisů a zapovídá přepjatý formalismus.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, napadené rozhodnutí označil za přezkoumatelné a zákonné. Důvodem zastavení řízení o žádosti žalobkyně byla skutečnost, že svou žádost dle § 68 ZPC nepodala v souladu s § 69 odst. 5 ZPC. Žalobkyně v době podání žádosti na území pobývala na základě potvrzení o přechodném pobytu občana EU, ač již více než jeden rok nebyla státní občankou Maďarské republiky. Uvedená skutečnost je doložená písemností Velvyslanectví České republiky Budapešť ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1549-4/2019-BUDA.
15. Žalobkyně si nepochybně již před podáním žádosti musela být vědom toho, že není státní občankou Maďarské republiky. Žalobkyně státní občanství Maďarské republiky nepozbyla z objektivních důvodů a žádnou takovou skutečnost v řízení ani netvrdila a nedoložila. Z důvodu pozbytí maďarského občanství jí byl dne 20. 4. 2019 na vnější hranici schengenského prostoru odebrán cestovní doklad Maďarské republiky. Žalobkyně v předmětném řízení svoji totožnost prokázala cestovním dokladem vydaným Ukrajinou a ve formuláři podané žádosti v kolonce státní občanství uvedla „UKR“.
16. Žalovaný nesouhlasil s námitkou o nepřiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí. Je zřejmé, že v případě žalobkyně i její rodiny bylo postupováno stejným způsobem, neboť i v jejich případě bylo zjištěno, že v době podání žádosti již neměli státní občanství Maďarské republiky. K rozdělení rodiny tak v důsledku napadeného rozhodnutí nedojde. V dané věci přitom nebylo rozhodnuto o právech a povinnostech žalobkyně a bylo vydáno procesní rozhodnutí.
17. Napadeným usnesením žalobkyni současně není znemožněno, aby svoji žádost o povolení k trvalému pobytu (příp. i dlouhodobému pobytu), jako cizinka pocházející ze třetí země, podala na Ukrajině a po jejím vyhovění mohla nadále pobývat a pracovat na území. Zákon současně v odůvodněných případech umožňuje upustit od osobního podání žádosti na zastupitelském úřadu (§ 169d odst. 3 ZPC), taktéž umožňuje cizinci vydat vízum nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, pokud mu ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá [§ 33 odst. 1 písm. a) ZPC].

Jednání před soudem

18. Při jednání dne 17. 1. 2022 žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku a shrnula svou argumentaci, přičemž akcentovala, že syn žalobkyně v důsledku odebrání pasů utrpěl psychický šok, jehož následky dosud přetrvávají, a dále to, že kdyby rodina necestovala na Ukrajinu, vůbec by k odebrání pasů nedošlo. Žalovaný se z jednání omluvil přípisem ze dne 14. 1. 2022, přičemž také setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na vyjádření k žalobě.
19. S ohledem na to, že se v textu žaloby vyskytuje obrat, že žalobkyně „*napadá usnesení č.j. OAM-18770/MC-2020, kterým žalovaná retroaktivně zrušila potvrzení o přechodném pobytu*“, což však není promítnuto ani do rubriky, ani do petitu žaloby, soud při jednání vyzval žalobkyni, aby výslovně sdělila, zda žalobou napadá také dotčené usnesení jakožto samostatné rozhodnutí, či zda žádá přezkoumat dotčené usnesení jakožto podkladový úkon. Žalobkyně uvedla, že dotčené usnesení žádá přezkoumat coby podkladový úkon napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje:

20. Soud zamítl návrhy žalobkyně na provedení důkazů. Výslech [REDACTED], pracovnice prvostupňového orgánu, která vyhotovila žádost prvostupňového orgánu ze dne 26. 8. 2019, č. j. MV-117633-1/OAM-2019, kdy mělo být objasněno, z jakého důvodu nezjišťovala podrobnosti zániku maďarského občanství žalobkyně a členů její rodiny, soud pokládá za nadbytečný. Motivace maďarských úřadů a další okolnosti vedoucí ke zrušení maďarského občanství žalobkyně a členů její rodiny jsou pro rozhodnutí zdejšího soudu irelevantní a soud je ani nemůže přezkoumávat. Provedení důkazu jiným spisem (či spisy) prvostupňového orgánu, kdy dle žalobkyně prvostupňový orgán v obdobné situaci postupoval tak, že žádosti jiného cizince vyhověl, soud rovněž pokládá za nadbytečné. V rámci žaloby, resp. v rámci lhůty pro uplatnění žalobních bodů, nebyl vznesen žalobní bod, jenž by namítal, že prvostupňový orgán postupoval v jiném, obdobném případě odlišně (tj. námitka legitimního očekávání).
21. Soud dodává, že žalobkyně v žalobě navrhovala k provedení další důkazy: osvědčení potvrzující adresu bydliště, kartu osobní identifikace potvrzující úřední osvědčení skutečnosti pobytu mimo území Maďarské republiky, daňové přiznání, potvrzení o zaměstnání, doklady o úhradách na PSSZ, pracovní smlouvu, potvrzení o zaměstnání, vysvědčení o školní docházce, rozhodnutí o přijetí do mateřské školy a výpis z katastru nemovitostí. Při jednání však na jejich provedení netrvala. Soud podotýká, že by návrh na jejich provedení beztak zamítl pro nadbytečnost, neboť skutečnost, že žalobkyně byla po určitou dobu statní občankou Maďarské republiky, má za nespornou, a soukromé poměry žalobkyně nejsou pro posouzení věci relevantní.

Posouzení žaloby soudem

22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Podle § 69 odst. 1 ZPC *žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 66 se podává na zastupitelském úřadu, pokud není dále stanoveno jinak.*
24. Podle § 69 odst. 5 ZPC *žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 podává cizinec ministerstvu, pokud na území pobývá nepřetržitě 5 let a v době podání žádosti pobývá na území a) na povolení k dlouhodobému pobytu, b) na základě dokladu vydaného k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu, nebo c) během lhůty k vycestování stanovené z důvodu ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie uvedené v § 87f odst. 5.*
25. Podle § 169r odst. 1 písm. c) ZPC *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.*
26. Podle § 87f odst. 5 ZPC *pokud ministerstvo ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie přechodný pobyt na území z důvodu uvedeného v odstavci 1, stanoví lhůtu k vycestování vždy 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu na území; cizinec je v této lhůtě oprávněn podat ministerstvu na území žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo, jde-li o cizince, který na území pobývá nepřetržitě 5 let, o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68. Pokud cizinec podá ve lhůtě podle věty první žádost o*

Shodu s prvopisem potvrzuje:

vydání povolení k dlouhodobému pobytu, je oprávněn pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti; po tuto dobu se jeho pobyt na území nadále považuje za pobyt na základě povolení k přechodnému pobytu. Oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti podle věty druhé se osvědčuje obdobně jako oprávnění pobývat na území podle § 87y. Platnost dokladu nebo potvrzení osvědčujícího oprávnění pobývat na území zaniká nabytím právní moci rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu.

27. Předně soud uvádí, že není na místě, aby přezkoumal usnesení prvostupňového orgánu ze dne 21. 1. 2020, č. j. OAM-18770/MC-2020, jímž bylo zrušeno potvrzení o přechodném pobytu žalobkyně, coby podkladový úkon napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s. Dotčené usnesení je rozhodnutím dle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), protože je samostatným správním rozhodnutím dle § 65 odst. 1 s. ř. s., a lze se proti němu po vyčerpání řádných opravných prostředků bránit samostatnou správní žalobou (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 1 As 213/2019-36, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 2 As 170/2015-58, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 1. 2017, č. j. 30 A 65/2013-218, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2008, č. j. 9 Ca 12/2007-45).
28. I kdyby zástupkyně žalobkyně při jednání upřesnila, že se žalobkyně příslušnou částí žaloby nedomáhá přezkoumání usnesení ministerstva vnitra ze dne 21. 1. 2020, č. j. OAM-18770/MC-2020, jako podkladového rozhodnutí, ale jeho samostatného přezkumu, soudu by nezbylo než žalobu v této části odmítnout pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], protože dotčené usnesení bylo žalobkyni (její zástupkyni) doručeno dne 24. 1. 2020 a žaloba byla podána dne 12. 7. 2020.
29. Pro úplnost soud dodává, že nepřehlédl, že dotčené usnesení obsahuje nesprávné poučení o nemožnosti podat proti němu odvolání a že žalobkyně odvolání nepodala. Obvykle by v takové situaci bylo nutné žalobu odmítnout dle § 46 odst. 5 věta první s. ř. s. a věc postoupit k vyřízení řádného opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Avšak vzhledem k tomu, že žaloba by byla podána opožděně, ergo by zjevně bylo opožděné i odvolání (srov. § 46 odst. 5 věta druhá s. ř. s.), soud by s ohledem na procesní ekonomii přistoupil k odmítnutí žaloby pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
30. Soud zdůrazňuje, že situace žalobkyně byla primárně způsobena postupem maďarských úřadů, resp. maďarského prezidenta (žalobkyně pozbyla občanství dne 23. 8. 2018 dekretem prezidenta republiky), jež však český soud přezkoumávat nemůže, přičemž žalobkyně nikterak nezpochybnila výstup tohoto procesu, tj. že pozbyla maďarské občanství. Stejně tak soud nemá pravomoc hodnotit postup slovenských úřadů, tj. odebrání pasů.
31. Soud se neztotožňuje s přesvědčením žalobkyně, že správní orgány měly na základě analogie aplikovat § 87f odst. 5 ZPC a že jejich postup byl přepjatě formalistický. Předně mezi úpravou § 87a ZPC a § 87b ZPC, ve znění do 1. 8. 2021, existuje ten koncepční rozdíl, že se občan EU vydává potvrzení o přechodném pobytu, zatímco rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU, je povinen požádat prvostupňový orgán o vydání povolení k přechodnému pobytu.
32. Z dikce § 87f ZPC, resp. již ze samotného nadpisu tohoto paragrafu, je evidentní, že se jedná výhradně o úpravu důvodů ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka

Shodu s prvopisem potvrzuje:

občana EU, z hlediska systematického výkladu pak soud zdůrazňuje, že důvody pro zrušení a zánik přechodného pobytu občana EU jsou uvedeny v § 87d ZPC, který neobsahuje úpravu obdobnou § 87f odst. 5 ZPC. Je tedy zřejmé, že zákonodárce tyto dva druhy pobytového oprávnění upravil odděleně a komplexně, tj. jejich nabývání, pozbývání a další specifika.

33. Smyslem § 87f odst. 5 ZPC je procesně usnadnit dosavadnímu držiteli povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, jehož pobytové oprávnění bylo navázáno na občana EU a zaniklo, podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému/trvalému pobytu. Naproti tomu v § 87d ZPC zákonodárce nepostuloval takového procesní usnadnění pro případ zrušení a zániku přechodného pobytu občana EU.
34. Ačkoli rozhodnutí o zrušení potvrzení o přechodném pobytu žalobkyně není předmětem přezkumu v projednávané věci, soud podotýká, že správní orgány neaplikovaly § 87d ZPC, nýbrž využily obecnou právní úpravu zrušení vyjádření, osvědčení nebo sdělení obsaženou v § 156 odst. 2 správního řádu. V souvislosti s tím je pak liché tvrzení žalobkyně, že zrušení jejího potvrzení o přechodném pobytu nebylo zákonem upraveno.
35. Je pravdou, že § 87d ZPC obecně vzato míří na případy, kdy se cizinec dopustí protiprávního jednání, což žalobkyni vytýkáno nebylo. Zrušení pobytových oprávnění žalobkyně a její rodiny je sice skutečně specifické (leč nikoli zákonem neupravené, viz výše), ovšem žalovaný ve svém vyjádření nastínil způsoby řešení situace žalobkyně a její rodiny [upuštění od osobního podání na zastupitelském úřadu dle § 169d odst. 3 ZPC, popř. strpění pobytu dle § 33 odst. 1 písm. a) ZPC, kdy ve vycestování z území brání překážka na vůli cizince nezávislá] a žalobkyně v žalobě neuvedla žádné okolnosti, které by jí potenciálně bránili v takovém postupu, popř. by bylo zjevné, že by takový postup byl s největší pravděpodobností neúspěšný.
36. Soud se proto nedomnívá, že pokud došlo ke zrušení potvrzení o přechodném pobytu žalobkyně nikoli dle § 87d ZPC, ale dle § 156 odst. 2 správního řádu, má být následně analogicky aplikován § 87f odst. 5 ZPC, tedy jeden specifický institut ze zcela odlišného pobytového oprávnění, než na základě něhož žalobkyně na území pobývala. Žalobkyni zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, uvádí, že „[t]zv. potvrzení o přechodném pobytu na území je doklad, který se vydává toliko občanům Evropské unie (nikoli tedy jejich rodinným příslušníkům) a je ekvivalentem výše zmiňovaného průkazu [o pobytu rodinného příslušníka občana EU]“, slovo ekvivalent však v tomto případě znamená rovnocennost výsledku (jde o doklad potvrzující, že jeho držitelé svědčí oprávnění k pobytu), nikoli ekvivalenci institutů těchto dvou odlišných pobytových oprávnění. Ostatně tento judikát uvádí i to, že „[p]okud jde o přechodný pobyt, Směrnice u občanů Evropské unie předpokládá pouze neformální registraci (bod 12 preambule, čl. 8), přísnější reglementaci mohou být podrobeni jejich rodinní příslušníci“, a toto koncepční rozlišení obou institutů citovaný judikát nikterak nezpochybňuje.
37. Pokud jde o aplikaci čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech, potažmo § 174a ZPC a o posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, soud přisvědčuje závěru žalovaného, že takové posuzování není v případě procesního rozhodnutí na místě.
38. Toto posouzení je třeba tehdy, stanoví-li tak zákon (§ 174a odst. 3 ZPC), popř. dovodila-li to judikatura, čehož se dovolávala žalobkyně. U procesních rozhodnutí, u nichž jsou ze strany správního orgánu zvažovány výhradně ty okolnosti, které se týkají splnění

Shodu s prvopisem potvrzuje:

podmínek pro vydání procesního rozhodnutí (typicky lhůty, náležitosti podání aj.), naopak judikatura toto posouzení vyloučila. Soud k tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 5/2019-27, bod 15 a násl., a tam citovanou judikaturu, který se zabývá procesními rozhodnutími obecně, a dále na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, týkající se zastavení řízení v pobytové věci cizince z důvodu nepřiložení povinné náležitosti žádosti, či na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 9 Azs 284/2017-27, týkající se zastavení řízení v pobytové věci cizince z důvodu opožděného podání žádosti.

39. Skutečnosti týkající se soukromého a rodinného života žalobkyně tvrzené v žalobě či ve správním řízení jsou tedy nerozhodné. Pro úplnost lze dodat, že rodinný život žalobkyně by tak jako tak narušen nebyl, poněvadž jak správně podotkl žalovaný, v případě žalobkyně i její rodiny bylo postupováno stejným způsobem, k rozdělení rodiny tak nedojde.
40. Námitky dotýkající se písemnosti Velvyslanectví České republiky Budapešť ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1549-4/2019-BUDA, soud pokládá za bezpředmětné. Žalobkyně ve správním řízení prokázala svoji totožnost ukrajinským cestovním dokladem a ve formuláři podané žádosti v kolonce státní občanství uvedla „UKR“, tj. ukrajinské. Žalobkyně ani ve správním, ani v soudním řízení netvrdila, že by v době podání žádosti byla státní občankou Maďarské republiky.
41. Správní spis obsahuje svazek označený jako „ověření občanství“, který zahrnuje žádost prvostupňového orgánu ze dne 26. 8. 2019, č. j. MV-117633-1/OAM-2019, směřovanou Ministerstvu zahraničních věcí, o sdělení, zda jsou žalobkyně a členové její rodiny nadále státními občany Maďarské republiky, na což je reagováno přípisem Velvyslanectví České republiky Budapešť ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1549-4/2019-BUDA, že žalobkyně a členové její rodiny dle sdělení maďarského úřadu spravujícího státní občanství nejsou maďarskými občany, přičemž maďarské občanství pozbyli dne 23. 8. 2018 dekretem prezidenta republiky.
42. To, zda si správní orgány vyžádaly informaci o státním občanství žalobkyně, či nikoli (ze spisu je zřejmé, že si ji vyžádaly) není pro věc rozhodné a není žádného důvodu, aby to žalovaný explicitně specifikoval v napadeném rozhodnutí. Stejně tak je irelevantní, že prvostupňové rozhodnutí nezmiňuje přípis Velvyslanectví České republiky Budapešť ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1549-4/2019-BUDA, poněvadž prvostupňový orgán měl k dispozici rodný list žalobkyně, dle něhož již nebyla státní občankou Maďarské republiky, ukrajinský cestovní doklad a jednoznačný údaj o ukrajinském občanství v žádosti.
43. To, že žádost prvostupňového orgánu o informaci o státním občanství žalobkyně a členů její rodiny předcházela žalobkynině žádosti o povolení k trvalému pobytu, znamená pouze to, že prvostupňový orgán v rámci své úřední činnosti ze své iniciativy ověřoval správnost určitých informací relevantních pro jeho agendu, což nijak nevybočuje z jeho kompetencí. Není přitom podstatné, z jakého důvodu k této činnosti přistoupil (z obsahu žádosti o ověření občanství to nelze dovodit). Žalobkyně byla povinna hlásit změny týkající se jejího občanství a dokladů (srov. § 103 ZPC) a jakkoli může vnímat následující postup správních orgánů tak, že je vystavena nepříznivým následkům v důsledku své poctivosti, soud musí obecně konstatovat, že zamlčováním změn ve svém občanství by žalobkyně porušovala zákon. Nelze přitom vyloučit, že by se prvostupňový orgán o zániku maďarského

Shodu s prvopisem potvrzuje:

občanství žalobkyně dozvěděl i jinou cestou, od příslušných orgánů, z informačních systémů apod.

Závěr

44. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: